

kunne være tjente med, at der skal være et Medlem. Jeg henstiller til den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt at tiltræde det her af Flertallet stillede Forslag for derigennem at gøre det lettere for Kommuner at få Laan, end det hidtil har været. Det vil være vanskelig for Kommunerne at oprette en særlig Kreditforening; der foreligger jo Forslag om en saadan, men den har sine store Vanskeligheder derved, at der bliver saa saa Laantagere. Man kan højst tænke sig, at der kan være 1,000 Kommunelaan, det er det højeste Antal, man overhovedet kan tænke sig; men opretter man en forenet Kreditforening for 1,000 Laanere vil det let bevirkte, at Administrationen bliver altfor dyr, og at Laanene derfor blive dyrere, end Kommunerne bør have dem i Forhold til den ikke ringe Sikkerhed, de stille. Naar de Kommuner der træde ind i Hypotekbanken, blive solidarisk ansvarlige, ligger deri ogsaa en Garanti for, at Hypotekbanken uden nogen Risiko kan optage dem. Jeg omtaler dette saa udførligt, fordi det er et Spørgsmaal af meget stor Betydning for Kommunerne her i Landet, idet Kommuner i Virkeligheden med Hensyn til Optagelse af Laan ere stillede en hel Del daarligere end private Laantagere.

Jeg gaar hermed over til Vndringsforslag Nr. 5, som jo er af overordentlig Betydning, men hvormed der desværre ikke er blevet Enighed i Udvalget. Det angaar Garantifondens Størrelse. Det angaar den Statsgaranti, som skal gives Hypotekbanken. Et Flertal mener, at Garantien bør være stigende fra 15 til 30 Mill. Kr., medens et Mindretal holder paa, at 10 Mill. yde tilberlig Sikkerhed i alt Fald i Forstningen. Naar Flertallet ønsker at komme op til 30 Mill., da er det meget under Hensyn til, at en sliq Statsgaranti har den svenske Hypotekbank, og naar vi oprette en Hypotekbank efter noget lignende Mønster som i Sverige, bør denne Bank ikke være daarligere stillet end den svenske Hypotekbank. De danske Hypotekbanksobligationer ville jo paa Udlandets Marked komme til at konkurrere med de svenske Hypotekbanksobligationer, og man maa da haabe, at saa vi Hypotekbanken i Stand, ville dens Obligationer i hvert Fald naa ligesaa højt som de svenske, helst skulde de naa lidt højere, fordi Garantien i Virkeligheden saa vilde være større for Obligationsejerne, særlig om vi naaede op til en Statsgaranti i Forhold til den, der er i Sverige. Lad mig for øvrigt her sige, at dette Vndringsforslag under Nr. 5, hvortil knytter sig Underændringsforslaget under Nr. 6,

fremtræder, som om Udvalget var enigt netop paa den Maade, hvorpaa det er ordnet. Det er imidlertid ikke Tilfældet, idet det for enkelte af Udvalgets Medlemmer beror paa en Misforstaaelse, naar det siges, at Garantifonden skulde bestaa i Hypotekbanksobligationer. Der er enkelte Medlemmer af Flertallet, som ønske, at der skulde være direkte Statsgaranti, men Forstiklen derimellem er reelt taget, ikke saa overordentlig stor, formelt taget kan den maaft være af større Betydning. Det er for øvrigt et Spørgsmaal, som man videre kan forhandle om, og det er saa meget heldigere, at det er paa dette Spørgsmaal, at enkelte Medlemmer have været i Wildfarelse, som det er det, der i det hele ligger Udvalget imellem, idet jeg gaar ud fra, at enes vi om § 3 om Statsgarantien, saa vilde vi kunne enes om hele Hypotekbanken.

Vndringsforslag under Nr. 7 er en Redaktionsændring, og jeg gaar derfor til Vndringsforslag under Nr. 8, som er af ikke ringe Betydning. Lovforslaget gaar ud paa at tillægge Hypotekbanken en vis Spekulationsfrihed, idet den siger, at naar to Tredjedele af Bankraadets Medlemmer stemme derfor, kan Hypotekbanken under Forhold, hvor Pengene ere billige, optage et større Laan for at tilfredsstille Interessenternes Behov i Løbet af de tre første Terminer. Der har imidlertid altid tidligere været en vis Betænelighed ved dette Punkt hos flere Medlemmer, og disse Betæneligheder ere nu blevne saa stærke, at Udvalget enstemmig er gaaet til at foreslaa, at en sliq Spekulationsfrihed helt skal udelukkes. Thi selv om man gaar ud fra, at Banken i enkelte Tilfælde kan have Held med sig og skaffe billigere Laan derigennem end ellers, kan man lige saa godt tænke sig det modsatte, at Banken spekulerer galt, og hvem skal saa lide det Tab, som Bankens Spekulation paafører den? Saa bliver det netop Kreditforeningerne, som overhovedet ville have af disse Penge, der komme til at bære det. Man foreslaar derfor, at Hypotekbanken ikke maa sælge flere Obligationer, end der er Brug for Penge paa det Tidspunkt. Det simplificerer Hypotekbankens Opgave i en ikke ringe Grad, og jeg tror for øvrigt, at Banken med en saadan Ordning vil være lige saa betryggende for Kreditforeningerne, som den vilde være, selv om den beholdt en vis Frihed til at spekulere. Vndringsforslag under Nr. 9 slutter sig til Vndringsforslag under Nr. 8 og staar og falder med dette.

Af Vndringsforslag under Nr. 10 er det første Stykke i det væsentligste kun en Redaktionsændring, hvormod det sidste